

[Hendriksen.]

af nye Fiskeredskaber i Stedet for de under Stormene ødelagte“. Jeg ved særdeles vel, at den Ordlyd, der er anvendt i det foreliggende Lovforslag, er i nøje Overensstemmelse med den, der er anvendt i Loven af 31. Marts 1936. Dengang har man altsaa ikke lagt Mærke til denne sproglige Ukorrekthed. Jeg var selv Ordfører for mit Parti ved den Lejlighed, men jeg vil dog gerne hævde, at det ikke kan være en Ordførers Sag, og heller ikke Rigsdagens Sag, at læse Korrektur paa de Lovforslag, der fremsættes; man maa være berettiget til at gaa ud fra, at Lovforslagene, i hvert Fald sprogligt set, er rigtige — at de ikke altid efter alles Mening er det sagligt set, er en anden Side af Sagen. Loven af 31. Marts 1936 er paa dette Punkt ikke i Overensstemmelse med dansk Sprogbrug og det foreliggende Lovforslag følgelig heller ikke.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Severin Hansen) omtalte det af mine Partifæller i det andet høje Ting stillede Forslag vedrørende en særlig Hjælp til Fiskere, der fisker fra den aabne Kyst. Mit Parti fandt og finder vedvarende, at disse Fiskere trænger til en ganske særlig Hjælp; for manges Vedkommende har de i lang Tid været forhindret i at udføre deres Erhverv, grundet paa daarligt Vejr eller slette Landingsforhold. Vi vilde derfor finde det ønskeligt, at man stillede et Beløb til Raadighed for disse Fiskere. I det andet høje Ting gik det af mit Parti stillede Ændringsforslag ud paa, at der blev stillet et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed. Den højtærede Minister kunde imidlertid ikke acceptere Ændringsforslaget, og intet af Partierne i det andet høje Ting, hverken Regeringspartierne eller Partiet Venstre, kunde tilslutte sig det. Jeg forstod, at det ærede 7de Medlem for 2den Kreds fraaadede at gaa ind for de Tanker, der var nedfældet i det omhandlede Ændringsforslag, og da jeg maa formode, at hans Synspunkter deles af Regeringspartierne og den højtærede Minister — formentlig ogsaa af Partiet Venstre her ligesom i det andet høje Ting —, skal jeg ikke stille Ændringsforslag om det her omhandlede Spørgsmaal. Imidlertid fremgik det af de Udtalelser, det ærede 11te tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) fremsatte, at han havde

til Hensigt at stille et Ændringsforslag ved Sagens anden Behandling. Det siger sig selv, at jeg ikke er i Stand til at tage Stilling til et Ændringsforslag, hvis Ordlyd jeg ikke kender. Men naar det er det ærede Medlems Hensigt at stille et saadant Ændringsforslag, der dog skulde være et Realitetsforslag, vil jeg alligevel henstille til det ærede Medlem, om det ikke vilde være rimeligt at underkaste Lovforslaget en kort Udvalgsbehandling. Jeg erkender ligesom det ærede 7de Medlem for 2den Kreds, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, men en Udvalgsbehandling kunde ogsaa foregaa hurtigt; i Løbet af ganske faa Dage eller i Løbet af en Uges Tid maa man kunne faa klaret disse Spørgsmaal. Jeg vil nødig ved anden Behandling blive stillet over for et af det ærede 11te tingvalgte Medlem stillet Ændringsforslag, som der ikke har været Lejlighed til at underkaste fornøden Behandling i mit Parti, inden jeg skal tage endelig Stilling til Sagen.

Maa jeg blot til Slut om Lovforslagets andet Afsnit, der vedrører Færøerne, sige, at jeg hilser med stor Glæde og megen Tilfredshed dette Forslags Bestemmelser. Der ydes Færøerne en Hjælp paa 200 000 Kr. i Stedet for som i Henhold til Loven af 31. Marts 1936 150 000 Kr., og den Hjælp, der her kan ydes, omfatter som i den nu-gældende Lov ogsaa Understøttelse af Fiskere, der er Familieforsørgere. Man gaar altsaa meget videre over for de færøske Fiskere end over for de øvrige Fiskere, men saaledes som Forholdene er paa Færøerne, er det ogsaa naturligt og rigtigt at gøre det. Jeg kan ganske tilslutte mig dette Afsnit.

Fr. Kristiansen: Aarsagen til Fremsettelsen af dette Lovforslag er jo den Krisetilstand, som Fiskeriet gennem en Aarrække har været inde i, sammen med de abnorme Vejrforhold, vi har haft i 1936 og i Januar 1937. Fiskeriet har jo i den Periode været udsat for ualmindelig store Tab, baade af Menneskeliv og Materiel. Hvad det første angaar, kan Lovgivningen jo ikke bøde i nogen væsentlig Grad paa dette, men hvad det økonomiske Tab angaar, kan Lovgivningen træde hjælpende til, og det er rent menneskeligt set, mener jeg, en god Gerning at øve at bringe det